

Ebrencs**Eduard Carmona** Veu i líder del grup Recitals a Domicili

El grup Recitals a Domicili aquesta setmana a Tortosa.

FOTO: JOAN REVILLAS

Fitxa personal

Any i lloc de naixement:
Deltbre, 1982

Què fa: posa veu a les poesies del grup musical Recitals a Domicili

gent no tingui aquella sensació de quan s'havien d'aprendre una poesia de memòria a l'escola. Que pensin: 'això és poesia'? El que més ens caracteritza és l'humor que embolcalla tot l'espectacle.

- Però és o no és poesia?

- Sí, però no la convencional. Hi ha temes molt crus o explícits també.

- Són seus?

- Per sort tinc amics que s'hi dediquen i així també els dono una via de difusió. N'hi ha de meus, dels amics, i de poetes, com ara de Vicent Andrés Estellés.

- Fer arribar la poesia a més públics és el vostre objectiu?

- Exactament.

- Quina relació manté amb la música dels seus companys?

- Intentem que una no sobrepassi mai l'altra. No és fàcil. Però volem que soni com una sola cosa.

- Improviseu?

- És necessari i m'agrada molt. Els proposo poemes que ells no s'esperen i els temes musicals també donen marge per improvisar. Tampoc és el mateix tocar davant d'un institut que d'un casal d'avis.

- Seguiu anant a cases?

- I tant. Ens han usat per a festes d'aniversari i per demanar per casar-se.

‘Actuàvem per les cases demanant a canvi un sopar’

El grup Recitals a domicili aglutina música, improvisació i poesia: se'ls pot veure a festivals, a centres educatius, a biblioteques... i al menjador de casa

MARINA PALLÁS CATURLA

- Vostè és la veu i el líder de Recitals a Domicili. Què feia abans?

- Treballo en una productora de televisió, sóc creador de continguts audiovisuals, guionista, traductor, poeta, escriptor... Vaig estudiar Filologia Catalana a la URV i mentre estudiava em van trucar de TV3 per participar en el programa Efecte Mirall. Després el director va muntar una productora i necessitava un filòleg. Vaig començar amb el programa Picalletres.

- I com va nèixer el grup?

- Vaig anar a viure a Barcelona i allà tenia molts amics que estudiaven música. Feia molta vida amb ells. Un dia a tres que vivien junts se'ls va trencar la rentadora i, com que eren estudiants, no tenien diners per una de nova. Vam pensar a fer un trio de jazz per recollir diners i jo vaig proposar recitar també un repertori de poesia. Tres dies abans de la primera actuació la mare d'una amiga ens va regalar una rentadora perquè ella se la canviava. Però ho vam fer igual, vam fer un concert a casa i tothom ens va dir que va estar

molt bé. Aleshores vam decidir explotar-ho.

- Com van ser els inicis?

- Al principi actuàvem per les cases demanant a canvi un sopar i prou. Al començament era sobretot jazz i després es

‘Els textos que escollim sempre mirem que sorprenguin i que facin riure i pensar’

va reconduir cap a un estil propi, ni jazz, ni folk, una cosa molt orgànica. Vam estar dos anys així fins que ens van començar a convidar i ja vam fer pagar entrades.

- Ara esteu preparant segon disc.

- Sí, i fa un mes vam anar a París i va estar molt bé. Sortirà cap al setembre. Ara s'està cuinant.

- Pel que fa a les lletres, de quin contingut us nodriu?

- Els textos que escollim sempre mirem que sorprenguin, que facin riure i pensar. Que la